տայ հետ միասին ևս կը մշակեն ու կը լուսաւորեն, ներքին մարդն արտաքին մարդոյն հետ ներդաշնակ թելերով կը կապեն, նոցա հոգւոյն մէջ առաքինութիւն և բարեպաշտութիւն կը սերմանեն, նոցա մատաղ սրտին խորը Հայրենասիրութեան և ազգասիրութեան սրբազան հուրն կը վառեն ու կը բորբոքեն և մարդկութեան բարի և առաքինի քաղաքացիներ կընծայեն։

Բայց ցաւ է մեզ ասել, որ այժմ մեր դպրոցները, նա մանաւանդ օրիորդաց դպրոցները, բաց մեծի մասին թիւր ու մոլար ընթացից մէջ կը գտնուին. նոցա մէջ փոխանակ հայկական լեզուն ուսուցանելու, մեր քրիստոնէական հաւատոյ անարատ դաւանութիւնը, մեր առաքելական եկեղեցւոյ և ազգի պատմութիւնը, մեր երանելի նախնեաց քաջագործութիւնքն ու փառքը դասախօսելու, օտար լեզուաց քանի մի բառերու թոթովումն կ'ուսուցանեն, և աւելի խաղալու և դաշնամուր զարնելու մէջ կը կրթեն. փոխանակ ուսեալ հայրեր, կրթեալ եւ տանտիկին մայրեր պատրաստելու, իմաստակ և թեթեւցիկ երիտասարդներ եւ օտարամոլ գերասանուհիներ կը պատրաստեն և զմեզ բարոյական ապականութեան բերանբաց անդունդին եզրը կը մղեն, և գուցէ փոքր մի եւս գահավէժ կործանիմք։

Արդ՝ ժամ է սթափելու, ժամ է արթննալու, այլ ևս պէտք է մեր անտարբերութիւնը ի բաց թօթափելով այն կորստաբեր դրութիւնն վերի վայր շրջել, մեր դաստիարակութեան և լուսաւորութեան շէնքը պարտաճանաչութեան եւ պարտականութեան հաստատուն հիման վերայ զետեղել և բարոյականութեան պատուանդանի վերայ բարձրացնել. վասն զի մեր ազգի հոգևոր միութեան միակ կապն ու յօղը բարոյականութիւնն է. բարոյականութիւնը միայն կարող է մեր ազգի քայքայեալ անդամներն կապակցել, մեր ազգայնութիւնն ամրապնդել եւ մեր առջեւ յառաջխաղացութեան լայնածաւալ ասպարէզ բանալ։

Սիրելի Հանդիսականք, ի վերայ այսր ամենայնի պէտք է քաջ իմանամք այս անուրանալի ճշմարտութիւնը թէ՝ մինչեւ որ մեր ազգը բարոյապէս չը զարթնու, զօրաւորն տկարին ձեռնտու չը լինի, հարուստն իւր լիութեամբն աղքատին պակասութիւններն չը լցուցանէ, ուսումնականն անուսին չը մերձենայ, նորա խաւարին գաղափարները չը լուսաւորէ, բարոյականն անբարոյականին օգնութեան չը փութայ, զայն ապականութեան անդունդէն չը հանէ, մեր ազգի համար չը կայ ոչ միաբանութիւն, ոչ խաղաղութիւն, ոչ ճշմարիտ լուսաւորութիւն, հետեւապէս և ոչ երջանկութիւն։

Ահա այս ամենն իմանալով՝ մեր ազգի փոյթն ու եռանդը պէտք է լինի ուրեմն դպրոցներն բարեկարգել, առաքինական ուղղութեամբ զարգանալ և բարոյական միութեամբ ամրանալ, որով միայն կարելի է պահել մեր երկնային կրօնն ու դաւանութիւնը, մեր մայրենի լեզուն ու Եկեղեցին, մեր ազգային կատարելութիւններն ու գեղեցիկ սովորութիւնները, մեր գոյութիւնն ու ազգութիւնը, և լինել ազգ առաքինի, ազգ կրօնասէր և ազգ երջանիկ։

Մ. Ս. Յովսէփեան։

Հետեւեալ տառնաւորը Կէլիպօլուէն մեզ ղրկուած և սաստիկ թախանձանօք հրատարակութիւնը խնդրուած է։

digitised by A.R.A.R.@

ԲԱՆՔ ԱՊԱՇԱՒԱՆԱՑ

Ա՛նհուն անքննելի տրարիչ Աստուած,
Ամեղ անսաւոր եւ անիմացուած.
Ընքոյթ ապաւէն անժամ անկասկած,
Ամենամեղիս անձաւ անարկած.

Բարձրուն՝նակ բարեւոյդ բողոք բիւրոյին
Խառնամ բացագանչ բանիւք բօթոյին.
Հազմաքերդելի ոիծք բոսորոյին,
Իւրաստակեցան բնոցիս բնաւին.

Գլխակոր գնամ գեանաքարշ գործովք,
Դոռոզ գազանին գերեալ գալարովք,
Դերեաց գերեհանդ գթարկեա գլթովք,
Դրրաւեա գրրաւս գլթասէր գրրկօք.

Դատապարտ դրոշմեալ դէտ դատաստանին,
Դժոխոց դիւաց դիւրագաւ դընիմ.
Դասապետրդ դասուց դիւրոցս դիւանին,
Դասեա դաւոցն իմ դասուն դրրժոցին.

Ենթադրեալ եմ եօթնածին երկանց,
Երրի երկիւղի եւս երկբայմանց.
Երկինք եւ երկիր, երամք երջանկաց,
Զմ՝ուկ երգեցէք երկրիս երկրակեաց.

Զառաջայ զաղբեալքս զեղծիւք զանազան,
Օ՛ղբէն զեղիս զանխուլ զուցեմ զրաբան.
Օ՛ղիր զզուանօք զնգամ՝ ի զնգան,
Օ՛երծո՛ զիս զուարթուն, զբրեղդ զօրական.

Լացուցիչ Լնդ էացեալ էից,
Լչօհիմ Լչին էուրթիւնակից.
Լինաբուն Լ՝ երիւք էակից,
Լակցութեամբ էջ էականիս.

Ընթանամ ընթացս ընդ վայր ըղձական,
Ընդվայրակոչկոծ ընկճեալ ընդունայն.
Ընկղմիմ ըղձիւք ըմբռնողական,
Ընկալուչդ ընկալ ըստերիւրականս.

Թակարդ թշնամւոյն թաւալեցոյց թիւր,
Թուլացեալ թողեալ թարթափիմ թափուր.
Թանձրաձայն թառանչ թափեմ թակաւոր,
Թողութիւն թափեա՛ թաքուն թագաւոր.

(Շարունակելի.)

digitised by A.R.A.R.@